

Derfor er det en logisk konsekvens at justere lovgivningen som følge af, at Sverige har indført en lovgivning, der tillader dobbelt statsborgerskab. Det samme gælder for den del af lovforslaget, som omhandler børn. Så fordi vi har et princip om begrænsning af dobbelt statsborgerskab, følger det umiddelbart at være positivt stemt over for lovforslaget ud fra den betragtning, at der blot er tale om en konsekvensændring af dansk lovgivning. Det var også fru Inge Dahl-Sørensens argument.

Ud fra en mere generel betragtning mener vi dog, at det kunne være på tide at få ordentligt belyst, om princippet om begrænsning af dobbelt statsborgerskab stadig er tidssvarende. Sverige har ændret praksis, Norge og Finland synes at være på vej. Vi savner begrundelser for, hvorfor vi ikke er på vej, og ærlig talt ville den her lejlighed faktisk være en udmærket for regeringen til at fastslå, hvorfor Danmark absolut skal opretholde et princip, som er undfanget i en tid, hvor danskere holdt sig i Danmark, tyrkere væk fra Danmark og stater ikke brød sammen i vores nærområde, som vi på ulykkelig vis så det med Jugoslavien i sin tid.

Specielt kunne man diskutere, om ikke princippet er uhensigtsmæssigt for integrationsprocessen. Princippet kan i forskellige tilfælde gøre det vanskeligt for nydanskere at erhverve dansk statsborgerskab, selv om de føler en stærk tilknytning til Danmark, og nogle lande gør det vanskeligt at opgive et hidtidigt statsborgerskab.

Så er det altså ikke særlig befordrende for demokratiet, at store grupper af reelle danske borgere holdes uden for den politiske beslutningsproces, fordi de af hensyn til et muligvis utidssvarende princip ikke har ret til at stemme ved parlamentsvalg og folkeafstemninger.

Overordnet kunne man spørge, som det også lå til grund for den nylige svenske undersøgelse af det her spørgsmål, om ikke samfundsudviklingen har medført, at mennesker i større udstrækning føler en sand og dyb tilknytning til mere end ét land, og at flere og flere i takt hermed ønsker at kunne være statsborgere i mere end ét land. Hvad der så er galt i det, er det relevant at spørge, sådan som hr. Søren Søndergaard også gjorde det.

I Sverige nåede man frem til, at især den dobbelte stemmeret, som følger med, er problematisk, men der kunne ikke peges på en model, hvor løsningen af de praktiske vanskeligheder ville stå i forhold til problemets trods alt ringe

størrelse. Den dobbelte stemmeret benyttes nemlig stort set ikke.

Men jeg skal ikke give svaret her. Jeg vil blot efterlyse en grundig dansk belysning af problemstillingen. Det tror jeg vil være nyttigt, og jeg håber, at ministeren vil forholde sig positivt hertil.

Så vi er umiddelbart positive over for lovforslaget, men vi mener også, det kunne tyde på, at virkeligheden for alvor er ved at presse sig på, og at vi måske burde forholde os til den.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Baggrunden for det her lovforslag er efter vores opfattelse besynderlig. Hovedsigtet er, som det hedder i bemærkningerne, at neutralisere virkningerne af den seneste statsborgerskabslov i Sverige for svenskere, der ønsker at blive statsborgere i Danmark, og det sker så ud fra regeringens ønske om at bekæmpe dobbelt statsborgerskab.

Som man kan læse i de notater og bilag, der er blevet fremlagt til lovforslaget, er baggrunden for den svenske ændring en større betænkning. I den påpeges det, at verden, siden den svenske statsborgerskabslov blev vedtaget i 1951, har ændret sig, og at dobbelt statsborgerskab i højere grad end dengang er og kan være en fordel frem for en ulempe for befolkningen.

Det ønsker den regering, vi har, ikke. Det er selvfølgelig dens valg. Men det forekommer unægtelig noget bagvendt, at mens man således i Sverige har taget konsekvensen af den moderne samfundsudvikling, og mens man, som det er blevet sagt, også overvejer det i Norge og Finland, så vil regeringen slå prop i flasken her i landet.

Kl. 10.40

Nu er det ikke sådan, at jeg mener, at det er fuldstændig uproblematisk at lave dobbelt statsborgerskab. Der er faktisk forskellige fordele, og der er forskellige ulemper, men samlet set er det vores opfattelse, at svenskerne har fat i noget fremtidsrettet, når de som begrundelse for en lempelse af deres lovgivning på det område skriver:

»Det moderne samfund har i vid udstrækning givet plads for internationale kontakter, hvilket blandt andet har medført, at det er blevet mere og mere almindeligt, at svenske statsborgere arbejder og bor i udlandet. Ligeledes fore-